



“ ALS MENSEN MENS WORDEN
DAN WORDT GOD MENS”

KERSTVIERING JEBRON
25 DECEMBER 2020

We maken verbinding met de advent met het lied "[Rorate](#)"  (4')

Welkomstwoord



Kerstmis 1976: eerste kerstviering in de Begijnhofkerk, elkaar nabij en samen proberen warmte en licht te brengen voor elkaar en voor iedereen.

Kerstmis 2020: voor de 45^{ste} keer Kerstmis in Jebron, maar niet in een kerk of kapel, elkaar niet fysiek nabij, maar op afstand, ieder in het eigen huis.

Maar fysieke afstanden kunnen worden overbrugd. Ze nodigen uit om elkaar anders en misschien wel intenser nabij te komen, gedragen door eenzelfde verhaal van bevrijding en een gemeenschappelijke droom van een goede wereld.

Ja, afstanden kunnen worden overbrugd, zelfs afstanden die schijnbaar onmogelijk overbrugd kunnen worden: tussen hemel en aarde, tussen God en mens.

"Uit uw hemel zonder grenzen"

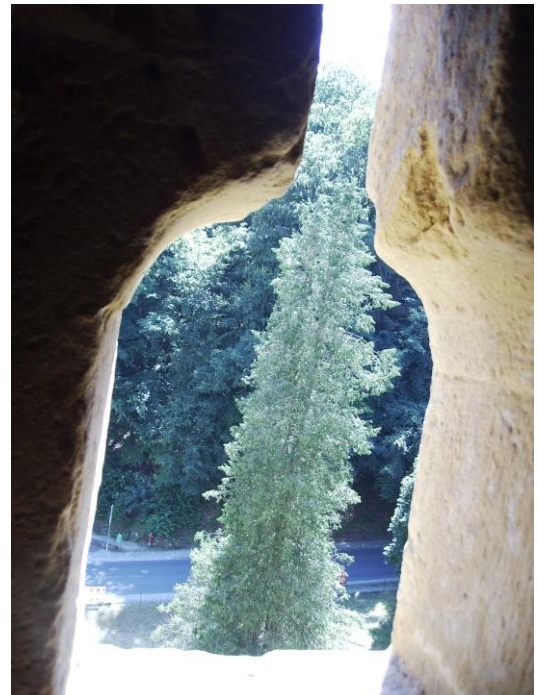


*Uit uw hemel zonder grenzen
komt Gij tastend aan het licht
met een naam en een gezicht
even weerloos als wij mensen.*

*Als een kind zijt Gij gekomen
als een schaduw die verblindt
onnaspeurbaar als de wind
die voorbijgaat in de bomen.*

*Als een vuur zijt Gij verschenen
als een ster gaat Gij ons voor
in den vreemde wijst uw spoor
in de dood zijt Gij verdwenen.*

*Als een bron zijt Gij begraven
als een mens in de woestijn.
Zal er ooit een ander zijn
ooit nog vrede hier op aarde?*



*Als een woord zijt Gij gegeven
als een nacht van hoop en vrees
als een pijn die ons geneest
als een nieuw begin van leven.*

Huub Oosterhuis

[In naam van alle mensen van goede wil](#)



Geïnspireerd door de pauselijke encycliek 'Fratelli tutti' van Paus Franciscus willen we ons kerst-samenzijn vieren

in naam van God die alle mensen gelijk geschapen heeft in rechten, plichten en waardigheid, en die hen geroepen heeft om samen te leven als broeders onder elkaar en de waarden te verspreiden van goedheid, naastenliefde en vrede.

in naam van de arme, de ellendige, de behoeftige en uitgesloten mensen, aan wie God ons bevolen heeft hulp te bieden.

in naam van wezen, weduwen, vluchtelingen en zij die uit hun gezin en land verwezen worden.

in naam van degenen die in angst leven, van oorlogsgevangenen en gefolterde mensen overal ter wereld en zonder enig onderscheid.

in naam van de broederlijkheid onder de mensen die alle mensen omvat, verenigt en gelijk maakt

in naam van de vrijheid die God aan alle mensen gegeven heeft, door hen vrij te scheppen en dat tot hun kenmerk te maken.

in naam van de rechtvaardigheid en barmhartigheid, die de fundamenten zijn van de welvaart en de stuwende kracht van het geloof.

in naam van alle mensen van goede wil, die zich in alle streken der aarde bevinden.

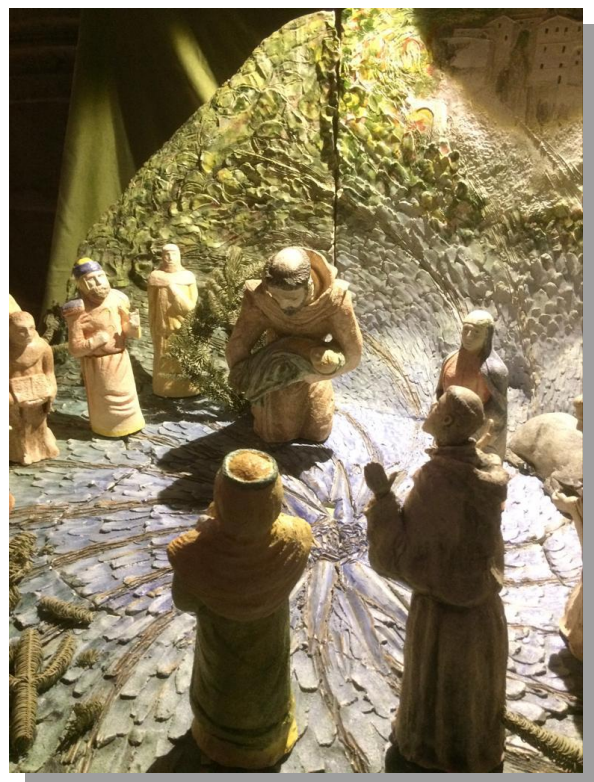
in de Naam van de Ene die wij in onze vieringen aanwezig roepen als Vader/Moeder, Broeder/Zuster en inspirerende Geest.



Een openingsgebed

Dat wij geboren
en getogen zouden zijn
in uw licht
is altijd al uw eerste woord
van het begin geweest.

Dat wij nieuw geboren
zouden worden
uit nacht en ontij,
niet langer gekleineerd
of overweldigd,
steeds weer hebt Gij het uw mensen
toegezegd.
En Gij hebt het bevestigd
ten enenmale
in de geboren mens,
het kind van Bethlehem.
Hem hebt Gij als uw Zoon erkend
opdat wij allen
met hem mee
uw erfgenamen zouden zijn,
erfgenamen van het leven.
Dat Hij vandaag
in ons opnieuw
geboren wordt!



Omwille van een heilig spreken

De engel zwijgt en wacht.
De tijd rust op zijn schouders.
Het woord dat moest gebracht van Godswege
heeft hij gesproken, in tekens, onverwacht.
De wijde daarvan komt eerst vele stiltes later.

Was het misschien het plots bewegen
in de zomerheggen
dat zijn komst verried?
Toen alles licht was
en het leven zich
met gratie ontvouwde.
Of is het bij het waden
door de geulen van verdriet,
terwijl je eenzaam zoekend
naar een wijkplaats,
in de stilte ergens toch
aanwezigheid vermoedt?



Ik weet het niet.
Maar wanneer ik het evenbeeld,
een engel van een mens, ontmoet,
voel ik die vinger op mijn mond.
Omwille van een heilig spreken.

Kris Gelaude

Kerstverhaal

Machthebbers maakten wetten.
Schreven reglementen.
Voerden maatregelen in. Toen.
Orde moest er zijn. Toen.
Daarom moesten mensen naar hun stad van afkomst.
Ze moesten opgeschreven worden,
genoteerd en geteld.
Zo ook een zekere Myriam of Maria
en haar man Jozef, de schrijnwerker.
Maria was zwanger.
Bij nacht en ontij vertrokken zij
naar de stad waar ooit een herdersjongen, David,
het tot koning schopte.
Dat was hun stad van afkomst: Bethlehem,
Beit Lechem, "Broodhuis".
De stad was reeds volgelopen.
Het volk moest geteld worden.
Avond en nacht, en geen plaats in de herberg.

“Neen, geen plaats...”

Aan de rand van de stad; toch een lege schapenstal.

Een os en een ezel aangebonden,

een doek en een voederbak voor schapen.

Profeten hadden gelijk: daar werd het kind geboren.

“Jehosjoea zal hij heten”, “Jezus”, “God redt”.

Klein volk, herders, komen hem groeten.

Maar gevaar dreigt.

De Koning vreest voor zijn troon en kroon.

Orde moet er zijn.

Alle kleine jongens moeten eraan geloven.

Er kan maar één Koning zijn.

Dan maar vluchten naar Egypte

Jozef, Maria en het kind.

Om later terug te keren uit het slavenhuis

naar het Beloofde Land.

Zijn ouders gaven hem een goede opvoeding:

als hij maar geen ziener of profeet wordt

ze slaan hem misschien halfdood.

Dat hij toch niet zou ingaan tegen de machthebbers:

ze zouden hem misschien nog aan een kruis slaan.

Bezinning op basis van een tekst van Huub Oosterhuis.

Met deze Maria begint het verhaal.

Een onmogelijk verhaal.

Zij is het beeld van de toekomstloze situatie

na die gewelddadige vernietigingsoorlog.

Zij is ook het beeld van alle uitzichtloze - onmogelijke situaties:

een vrouw tot geen vruchtbaarheid in staat, een maagd.

Tot haar wordt gezegd, en zo tot alle vernederden van de geschiedenis:

jullie dragen een nieuw begin,

uit jullie zal geboren worden een toekomst van recht en vrede,

uit uw schoot zal geboren worden : Jezus.

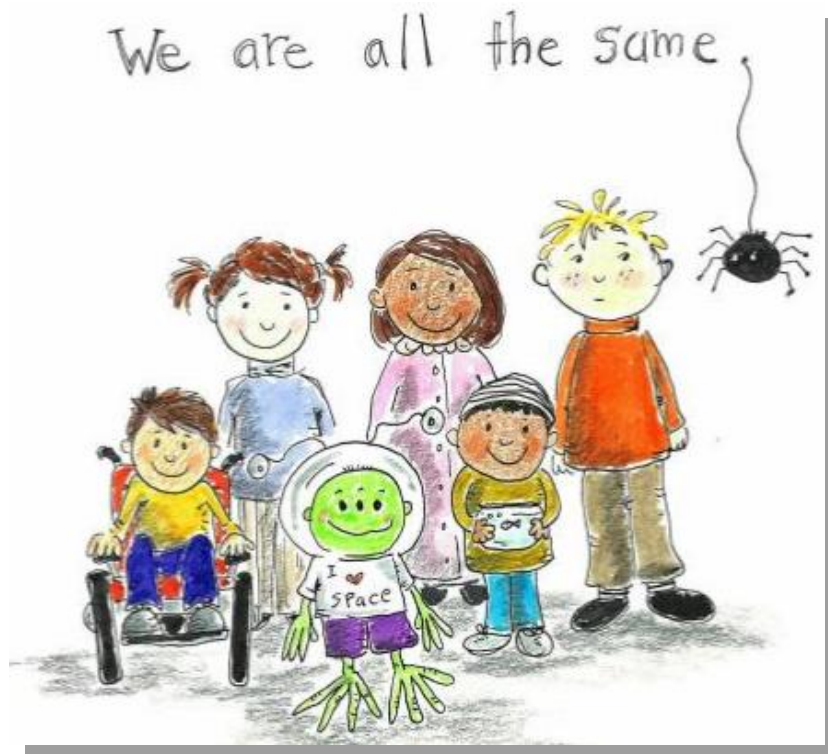


Over hem, Jezus, die dat nieuw begin genoemd wordt,
wordt in talloze verhalen verteld:
dat hij zich niet door de duisternis
van de wanhoop heeft laten overheersen,
dat hij geleefd heeft tegen de chaos van de geschiedenis in,
dat hij de ketenen van geweld en wraak,
die kettingreactie van kwaad tot erger, heeft doorbroken.
In Moria ging hij wonen en hij werd een berooide vluchteling,
teken van tegenspraak.
Hij dook op in de Gazastrook
en vertelde dat hij een Palestijnse Israëli was.
Het huis waar hij woonde werd door een bulldozer verwoest.
Bang om misbruikt te worden,
ging hij niet in op de uitnodiging
van de zich christelijk noemende presidenten,
maar hij nam verblijf tussen de gevangenen van Guantanamo
en bij de ter dood veroordeelden, waar ook ter wereld.
Hij ging naamloos meewerken op de dienst Intensieve Zorgen

van een Covid 19 – afdeling.

Als hij kinderen zag, dan lachte hij
en begon hij verhalen over het onverwachte te vertellen.
Bijvoorbeeld over dat liefde en solidariteit mogelijk zijn,
En – op grond daarvan - ook een andere wereld.

En de kinderen, tenminste zij, begrepen wat hij daarmee bedoelde



Een lied: [“Laudate - Loof de Heer!”](#)



Voorbeden

[naar de volgende 2 teksten](#)



Bidden wij in dit uur van beginnend licht
dat wij elkaar verder dragen
opdat wij blijvend de hoop zien.
Bekleed ons in deze Kersttijd
met uw licht en schoonheid
zodat wij de Engel en de Ster zien blinken
om uw Boodschap van vrede uit te dragen.

Bidden wij in dit uur van beginnend licht
voor allen die eenzaam en verlaten
zoeken naar troost en nieuwe hoop.
Voor de zieke medemens
die getroffen door corona
angstig naar de toekomst kijkt.
Laat ook voor hen de boodschap
van de Engel en de Ster zien
en dat ze gedragen worden
door allen die hen omringen.

Bidden wij in dit uur van beginnend licht
voor al wie zorg opneemt, op welke manier ook,
voor de meest kwetsbaren.
Voor mensen in de zorg, die reeds maandenlang
onder druk van nieuwe coronagolven,
onze gezondheidszorg staande houden.

Bidden wij in dit uur van beginnend licht
voor allen die opgesloten zitten
in de machteloosheid van het leven.
Voor de vele ouderen die angstig de tijd afwachten,
die hun levenstijd zien krimpen.
Voor de vele jongeren die hun levenstijd in pauze moeten zetten,
die zoeken naar hun zelfontplooiing en hun identiteit,
die zij niet kunnen delen met hun leeftijdsgenoten.

Bidden wij in dit uur van beginnend licht
voor allen die op de vlucht slaan
voor oorlog en geweld.
Voor allen die onderweg zijn
in de hoop een stad van vrede te vinden.

Herinnering aan broodbreking en delen van de wijn

Op dit hoog heilig moment zouden we brood en wijn willen delen als teken van solidariteit en verbondenheid.

Laat deze tekst dan dienen als bezinning en als engagement.

Omdat wij geloven
in een God van liefde
van licht in het donker
van water in de woestijn.
Daarom bidden wij
tegen de haat,
tegen racisme
en tegen zoveel geweld.

Omdat wij geloven
in een Mens die ons is voorgegaan
in aandacht en zorg
in breken en delen.
Daarom bidden wij
tegen de armoede, tegen honger
tegen zoveel onrecht.

Omdat wij geloven
in een Geest die ons bezielt
ons verlicht en verwarmt
ons aanvoert en ons wegen wijst.
Daarom bidden wij
tegen de kilte,
tegen eenzaamheid,
tegen zoveel verdriet.

Samen bewogen door de Geest
die leeft en leven geeft
en elk met onze eigen gaven
willen wij doen wat wij bidden:
opstaan tegen onrecht en haat
om warmte en recht
om liefde



Een vredeswens voor Kerstmis

Vrede aan jullie allen



Rust en vrede in uw hoofd
om dingen te kunnen begrijpen
die ongrijpbaar zijn
zoals oorlog en rassenhaat,
het ongewisse van de pandemie,
en onrechtvaardige gevangenisstraffen.

Vrede en rust in uw ogen
om te kunnen zien
waar het echt over gaat,
over rechtvaardigheid
en menswaardigheid.

Vrede en rust in uw oren
om te kunnen luisteren
naar het verhaal van mensen,
geduldig en vriendelijk
en met veel bezorgdheid.



Vrede en rust in uw mond en taal
opdat ons spreken eerlijk zou zijn
en traag bedachtzaam uitgesproken
zonder nadeel aan anderen.

Vrede en rust in uw handen
om alleen de dingen te maken
die er toe doen:
voedsel voor die hongerenden
een onderkomen voor de daklozen
een hand boven het hoofd van de eenzame.

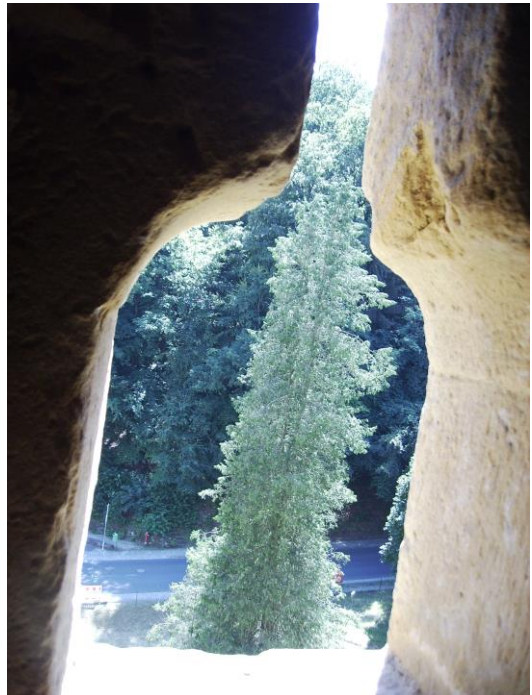
Vrede en rust in uw voeten
om de weg te gaan naar de ander,
zonder schoppen en stampen, maar geduldig

Onze Vader verborgen

[Je kunt het Onze Vader hier meezingen](#)



Onze Vader verborgen
Uw naam worde zichtbaar in ons.
Uw Koninkrijk kome op aarde.
Uw wil geschiede:
een wereld met bomen tot in de hemel
waar water schoonheid en brood
gerechtigheid is en genade.
Waar vrede niet hoeft bevochten
waar troost en vergeving is
en mensen spreken als mensen
waar kinderen helder en jong zijn
dieren niet worden gepijnigd
nooit één mens meer gemarteld
niet één mens meer geknecht.
Doof de hel in ons hoofd
leg uw woord op ons hart
breek het ijzer met handen
Breek de macht van het kwaad.
Van u is de toekomst
Kome wat komt.
Van u is de toekomst
Kome wat komt.





Slotgebed

In dit uur van beginnend licht willen we bidden:
Ga met ons mee op onze weg.
Ga met ons mee
als een hand op onze schouder,
als een mens die luistert
en die ons op verhaal laat komen.
Open ons hart
om uw woord te begrijpen
en er op in te gaan.
En laat ons U herkennen
overal waar het brood van het leven
gedeeld wordt,
en mensen thuiskomen bij elkaar.
Maar word vooral herkenbaar in ons
die in uw Naam hier samen zijn.
Leef in ons.

Carlos De Soete

Zending

Een zalige Kersttijd u allen toegewenst.
Geniet – ook in deze tijd van Corona –
van de eenvoudige dingen des levens:
van een kaarslicht in het donker
van een pasgeboren kind
van een arm om je schouder
van de groet van een voorbijganger
van een zoen op je wang
van de weg die voor je ligt

Als je graag nog wat nageniet kan je hier
nog luisteren naar het lied [For unto us a
child is born, uit de Messiah van
Handel.](#) 